

Хочеш – слухай, як диха ніч
І як зорі в ріці течуть,
Як століття втікають пріч,
Як світанки тумани тчуть.

Глянь: в життя вирушає день
На своїм золотім коні.
Чуєш? Голос твої пісень
Одзивається у мені!

КАМ'ЯНА БАБА

Хто ти, звідки, з яких світів?
З-під чийого кременю-різця?
Час лице твоє не щадив,
І у тебе нема лица.

У смерканні твоїх сторіч
Твоя пам'ять іще жива?
До віками побитих пліч
Дістає степова трава.

І полин одцвітає, й спориш,
І роки пролітають гінко –
Ти не падаєш, ти стоїш,
Ти не ідол – ти просто жінка.

Послухайте: шепочуть чебреці...
І дух землі – ні з чим не порівняти.
Трави пучечок пахне у руці,
У нім – ромашка, материнка, м'ята.

Цілюща сила рідної землі,
Краплина соку, що життя дарує,
Ми живемо – великі і малі,
По всій землі одне життя вирує.